

BARYSHNIKOV PRODUCTIONS GELABERT / MUZIJEVIC / BROWN FRAMING TIME

Framing Time és una obra que s'endinsa en el solo per a piano de Morton Feldman *Triadic Memories*, fruit de la col·laboració entre quatre artistes: el mateix Feldman, músic avantguardista nord-americà que va morir el 1987; el reconegut ballarí i coreògraf català Cesc Gelabert; el pianista bosnià-americà Pedja Muzijevic i el dissenyador d'il·luminació i escenografia Burke Brown. A *Framing Time*, la música mística de Feldman es fusiona amb un intricat joc de llum i color i amb uns moviments precisos i plens de poesia. Aquesta peça va ser concebuda al llarg d'una residència al Baryshnikov Arts Center (BAC) de Nova York, on es va estrenar el novembre de 2018 en una presentació conjunta amb el White Light Festival del Lincoln Center.

Cesc Gelabert és una de les figures més importants de la dansa contemporània de l'Estat. Estudiant d'arquitectura, va començar a ballar en el grup d'Anna Maleras el 1969. Entre 1978 i 1980, es va convertir en un membre actiu de la comunitat de dansa de Nova York. Quan torna a Barcelona, comença la seva col·laboració amb Lydia Azzopardi, amb qui crea la seva companyia l'any 1985, amb més d'una cinquantena de creacions guardonades amb els premis més prestigiosos.

El pianista Pedja Muzijevic ha definit la seva carrera amb una programació creativa, combinacions inusuals de música actual i antiga i col·laboracions estables amb artistes. Els compromisos simfònics de Muzijevic inclouen actuacions amb la Simfònica d'Atlanta, la Filharmònica de Dresde, la Simfònica de Milwaukee, l'Orquestra de Cambra de St. Paul i la Filharmònica de Zagreb.

Burke Brown ha treballat amb el English National Ballet, l'Alvin Ailey American Dance Theatre, Ailey II, Parsons Dance, Hubbard Street Dance Chicago, Houston Ballet, Ballet West, Compañía Nacional de Danza (Mèxic) i Azure Barton & Artists.

DEL 8 AL 10 D'OCTUBRE
20 H. DG 18 H
SALA MAC
60 MIN

Coreografia Cesc Gelabert / **Música** Morton Feldman *Triadic Memories* / **Disseny il·luminació i escenografia** Burke Brown / **Disseny vestuari** Lydia Azzopardi / **Intèrpret** Cesc Gelabert / **Pianista** Pedja Muzijevic / Un projecte de **Baryshnikov Productions** / **Productor executiu** Mikhail Baryshnikov / **General manager** Huong Hoang / **Cap producció** Pamela Rapp / **Cap escenari** Dathan Manning / **Cap fusteria** Christian Serrano

Framing Time és un encàrrec i una producció de Baryshnikov Productions. Col·laboració a Barcelona a través de Rial & Eshelman. Agraïment especial a Austin Rial i Fernando Valero. Aquesta obra es va crear durant una residència al Banff Centre for Arts and Creativity el 2014 i una altra al Baryshnikov Arts Center el 2016. A més, l'any 2018 també va rebre la col·laboració i el suport del centre cultural La Bòbila de l'Hospitalet. L'ús de l'obra *Triadic Memories*, de Morton Feldman, ha estat possible gràcies a un acord amb la European American Music Distribution Company, agent als Estats Units i el Canadà de Universal Edition (Viena), editora i propietària dels drets d'autor corresponents.

Aquest espectacle forma part de DOPODO, projecte europeu de suport a la dansa en edats madures, així com de suport a la seva transmissió.

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

**DANCE ON
PASS ON
DREAM ON**

**UNA
HORA
ABANS**

Sessió d'introducció a l'espectacle amb Quim Noguero (periodista especialitzat en dansa) i Lydia Azzopardi (codirectora de la Companyia Gelabert-Azzopardi) Coordina BdDansa. Explicadansa

DISSABTE 9
D'OCTUBRE,
19 H
Sala SG
Gratuït amb
inscripció prèvia
Aforament limitat

Pots seguir l'activitat en streaming al canal de YouTube del Mercat de les Flors

FES CLIC

"L'acció de ballar és un mitjà, un requisit, no dona sentit a la vida. El sentit l'aporta alguna cosa interna: una convicció o direcció interior, el guerrier de la quadriga. Per a mi, la dansa sempre ha tingut un servei social, de servei, de transformació; sempre ha tingut una dimensió metafísica i pràctica alhora. Sempre he volgut ser el xaman que somia els somnis de la tribu."

Cesc Gelabert, *El que m'agradaria que la dansa fos* (2020)

Cesc Gelabert balla com sempre ho ha entès i sentit: habitant el cos amb el cor i la ment, evitant-se esforços buits i vivint amb naturalitat i plena significació aquest moment. A *Framing Time* no és estrany tenir la sensació que hi ha bona sintonia entre el català i Baryshnikov. El 2003 Gelabert li va crear la peça titulada *In a Landscape* per a la companyia White Oak Dance Project i, com a ballarins, tots dos coincideixen sobretot en les ganes d'experimentació (als anys 1979-1980 Gelabert ja havia estrenat en espais de l'escena neiorquina d'avantguarda com La MaMa o The Kitchen). Coincideixen en la curiositat, l'obertura de mires, la generositat creadores, i comparteixen també una concepció espiritual de la dansa que tant té a veure amb el cos com amb la ment i la emoció. Alhora, per a tots dos la dansa és servei, una experiència comunitària que ha d'arribar a la vida de tothom i que, per personal i original que sigui en el terreny de l'art, guanya força a mesura que se sap de tots i recolza sobre la tradició col·lectiva. Quan Gelabert ha volgut donar a la seva dansa accent propi, català i d'aquí, a Barcelona, el que ha pretès es posar-la en comunió amb una determinada idea d'avantguarda. Per això ha defensat sempre la "diversitat informada" de què hem de dotar aquesta art; és a dir, aportar diversitat al conjunt del món a partir de la riquesa de cada una de les nostres singularitats, però sense deixar d'estar informats i d'alimentar-nos de totes les dels altres. Voler això no és pas essencialment diferent de quan Baryshnikov s'havia interessat per la transdisciplinarietat dels Ballets Russos de Diàguilev, la follia il·luminada de Nijinski i les cançons d'un cantautor alcoholitzat i rebel com Vissotski (mireu la força amb què ballava la seva veu trencada a la pel·lícula *White Nights*), o com ha impulsat creadors de tots els estils al BAC de Nova York (Baryshnikov Arts Center), on el 2018 Gelabert estrenava la peça que ara arriba al Mercat.

Framing Time va posar en contacte, primer, la música minimalista de Morton Feldman amb l'artista plàstic Burke Brown, que és qui va crear el fons escenogràfic de tessell·les blanques semitransparents que, com a instal·lació, acompanya la música de Feldman i la coreografia de Gelabert. A la peça el pianista no és invisible, però hi manté la mateixa actitud humil, per intensa que sigui, del coreògraf. I com la música, els requadrets de l'escenografia desgranen delicadesa i subtilitat. La partitura de Feldman és lluny del to insistent de Reich o Glass, cosa que facilita que Gelabert pugui córrer molt més lliure, al seu aire, però amb un material igualment delimitat, fet de passos i gestos tan seus que ens són familiars des de fa anys, ordenats i reordenats en sèries que l'interpret farceix encara avui de matisos i detalls. Passant per cada part del cos,

examinant-se ell i el que l'envolta, l'obra agafa per moments el fil de molts espectacles anteriors. De nou, podríem dedicar-li aquells mots de Novarina que, a *Escrit en l'aire* (2016), semblaven resar al cos com a temple sagrat. "Crani nostre, com una pedra al mig del pensament. Boca nostra, com un forat al mig de la cara. Llengua nostra, com el fuet de l'aire. Carn nostra, com un pensament per a algú altre. Ull nostre, com el llum del cos. Cos nostre, com el cap de les extremitats. Braç, mà nostra, òrgan del llenguatge, pelvis, engonal nostra, cama... I, sobretot, tu, peu nostre, que estàs pacient dins les sabates". Els solos de Cesc Gelabert són el millor parenostre que podem oferir a l'escena de la dansa.

Potser com a última estació d'un projecte d'autoexploració que sempre ha fet per compartir, a *Framing Time* sembla que l'interpret s'hi despulli. L'hi sentim molt més introspectiu. Fins i tot fràgil. Hi ha moments de comunió molt directa amb l'espectador, com quan l'interpel·la amb el tu a tu de la mirada. El desenvolupament coreogràfic és ric, elaborat, però també sincer i directe en l'execució material, que hi pren pes propi. Per això emociona, tan transparent com la pantalla de tessell·les progressivament il·luminades, de la qual el ballarí arranca formes expressionistes quan hi passa per darrere i se'n transparenten llargues ombres expressionistes a l'estil de les figures de Giacometti. Hi ha estones en què sembla un nen que juga. Hi reconeixem passos aïllats de ball tradicional i d'altres amb ritme de dansa jazz, amb una actitud contemporània compartida que s'obre sencera a l'experimentació d'avantguarda. Gelabert hi posa segur humor, vitalitat. I, en la riquesa de tots, en algun moment solt, a l'espectador li pot semblar entreveure-hi també un punt de malenconia. Accents juvenils es barregen amb el to greu de la maduresa. I l'elegància és tan neta com sensual, per com destil·la misteri al costat de la precisió.

El registre de *Framing Time* és despul·lat, com de qui ha passat en net l'après, després de mil i un assaigs. Amb més control i més límits autoimposats, però per tal de mostrar-se tan lliure i sincer com sempre. Ara Gelabert escriu així: blanc sobre blanc, sol, però amb la companyia de l'après d'altres, dels ressos d'altres, de la mirada dels altres. El cor i la ment són cos, però cos savi.

Joaquim Noguero

PROPERES ESPECTACLES

16, 17 i del 22 al 24 d'octubre
Cèl·lula #3
GN|MC GUY NADER|
MARIA CAMPOS
Made of Space

Del 28 al 31 d'octubre
SÓNIA GÓMEZ
The black body,
the blue mind
and the fluorescent guts

Més informació a mercatflors.cat

CONSORCI FORMAT PER

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

AMB EL SUPORT DE

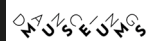
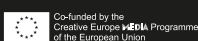
MITJANS COL·LABORADORS

COL·LABOREN

EN XARXA AMB ELS PROJECTES EUROPEUS

AMB ELS CIRCUITS DE CREACIÓ

